

Løssalg 15 øre

DEL

04-02-019

Front
& Back

Kjøp og bruk

AUGESTAD'S

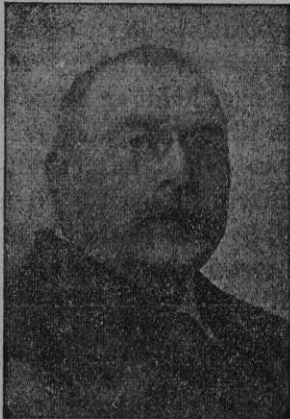
SKRAA OG RØKETOBAKKER

11. februar 1935.

Bekjendtgjørelser: Alm. plass 15 øre pr m.m.
reservert plass på annonesider 20 øre,
tekstsider 25 øre, reserver plass på tekstsider 30 øre.

61. årg.

læge Narvestad en av ham selv forfattet prolog, som gjorde stor lykke. Ved bordet talte formannen, tannlæge Karsten, for foreningens stiftere og nevnte særlig avdøde

tannlæge G. F. Christensen,

som var foreningens formann i den første 12 år. Tannlæge Hesbø svarte på stifternes vegne. Tannlæge Stang Wolff talte for hovedforeningen, talen for damene holdtes av tannlæge Sig. Paulsen, og tannlæge Jespersen overbragte en hilsen fra nabeforeningen i Vestfold. Videre var der taler for jubelantanten av professor Glad og tannlæge Ramm.

Under den vellykkede fest blev der referert en rekke innløpne telegrammer, bl. a. fra Oslo Tannlægeselskap.

Politundersøkelsene i mordsaken på del nærmeste avsluttet.

Rettsmikrolog Bull avsluttet lørdag sine undersøkelser av det materiale som blev innsamlet på åstedet efter mordet i Hjellen. Den skriftlige meddelelse om resultatet foreligger ikke ennu, men

Skal De kjøpe

PIANO

er kun det beste godt nok. Jeg fører de velrenomerte merker.

Rönisch, Thürmer og Grøndahl
Rimelige avbetalingsvilkår.

Oluf P. Gulseth.
Telefon 2194. Etabl. 1887.

Oxfordmøtet i Skiens kirke lørdag.

Tilstromningen var så stor at der måtte arrangeres et samtidig møte i Metodistkirken.

Tilstromningen til Oxfordmøtet i Skiens kirke lørdag aften var så stor at der måtte arrangeres et ekstramøte i Metodistkirken for dem som ikke slapp inn. Allerede ved 1/28-tiden var alle sitteplasser i Skiens kirke optatt.

Møtet blev innledet av **sogneprest Seip** som ønsket alle, talere og tilhørere, velkommen til Skiens menighets gudshus. Det var to ord sognepresten vilde fremheve, nemlig «Jesus er igår og idag den samme, ja til evig tid», og «Kom Jesus Kristus i hu». Følg mig, sier Jesus, og sognepresten vilde for sin egen del si at han kom ikke først til Gud og så til Jesus, han kom alltid først til Jesus og så til Gud. Det er hans evige kjærlighet som har overvunnet mig og dermed gjort mig til et Guds barn. Alt hvad der nu vidnes i Skiens kirke — to ord skal vi huske: Jesus er igår og idag den samme, ja til evig tid, og Kom

gjorde da den erfaring, at jeg som hadde vært til svært liten nytte for andre, jeg kunde hjelpe andre. Taleren hadde vært med på Høsbjør og Geilo, han hadde lært litt av den teknikk Oxfordbevegelsens folk har og fikk se hvad som bor i det hele — det var mennesker som hadde gitt sig helt til Gud og derfor kunde hjelpe andre. Det er nettop slike mennesker vi trenger, det er det vi trenger nasjonalt, det som løser problemene i den enkeltes liv, i familielivet, i kommunene, i landet og mellom landene.

En arbeiderpartimann på prekestolen.

En ung Oslogutt, Sv. Leine, var neste taler. Før jeg gav mitt liv til Gud var jeg en streber, sa han, jeg arbeidet mot et mål, hadde sosiale interesser og arbeidet for freden. Imidlertid møtte jeg Oxford, og så da at jeg måtte begynne med mig selv. Det var vanskelig, men der var ingen annen

mordsaken på det nær- meste avsluttet.

Rettsmikrolog Bull avsluttet lørdag sine undersøkelser av det materiale som blev innsamlet på åstedet efter mordet i Hjellen. Den skriftlige meddelelse om resultatet foreligger ikke ennå, men

«Jesus er igår og idag den samme, ja til evig tid», og «Kom Jesus Kristus i hu». Følg mig, sier Jesus, og sognepresten vilde for sin egen del si at han kom ikke først til Gud og så til Jesus, han kom alltid først til Jesus og så til Gud. Det er hans evige kjærlighet som har overvunnet mig og dermed gjort mig til et Guds barn. Alt hvad der nu vidnes i Skiens kirke — to ord skal vi huske: Jesus er igår og idag den samme, ja til evig tid, og Kom Jesus Kristus i hu.

Redaktør Fredrik Ramm

besteg så prekestolen. Han uttalte at han i 20 år hadde arb. som journalist, men han forstod ikke hvorfor han ikke så noget spor av sitt arbeide. Oxford førte ham til Jesus Kristus, og da forstod han hvorfor. Han skjønnte at når han forlangte ærlighet i det offentlige liv så måtte han også være ærlig selv, når han forlangte renhet i litteraturen så måtte han også være ren i tankene selv, at når han skrev om nestekjærlighet så måtte han også være uselvisk og kjærlig selv, og ikke bære hat i sitt hjerte. Jeg lærte at jeg måtte reformere mig selv, gi mitt liv til Gud og bøie mig for hans vilje i stort som i smått. Det er det som har gjort at jeg står her i kveld for å vidne til Guds ære, det er det som har gjort at jeg har lagt mitt virke om og søker å hjelpe mitt land ved å søke å spre kjennskap til Oxford.

Oxfordbevegelsen er ingen almindelig vekkelsete, det er en åndelig revolusjon som ingen ennu aner hvad kan komme til å bety.

Redaktør Ramm ledet resten av møtet. Neste taler var

disponent Hånes,

Oslo, som fortalte at han var 15—16 år da han første gang møtte Gud. Der var dengang en veldig vekkelsete som varte noen år. Hos taleren var denne omvendelse helt følelsesbetonet, viljen var ikke med, og han svant bort. Men Gud er trofast og han møtte mig på ny i 1905, da det gikk en veldig nasjonal og religiøs vekkelsete over Norge. Men også det svant bort etter noen års forløp. Gud kom mere ut i periferien, kristendommen blev uvesentlig for mig. Så kom jeg op i store vanskeligheter på forskjellige måter, og kom da over et par bøker om Oxfordbevegelsen og blev grepet av dem. De viste mig hvad som manglet i mitt liv, det som jeg hadde søkt i mange år men aldri funnet. Det var kraften, og at for å komme i besiddelse av den måtte man overgi alt til Gud. Det hadde jeg ikke gjort før. Jeg

trenger nasjonalt, det som løser problemene i den enkeltes liv, i familielivet, i kommunene, i landet og mellom landene.

En arbeiderpartimann på prekestolen.

En ung Osloutt, Sv. Leine, var neste taler. Før jeg gav mitt liv til Gud var jeg en streber, sa han, jeg arbeidet mot et mål, hadde sosiale interesser og arbeidet for freden. Imidlertid møtte jeg Oxford, og så da at jeg måtte begynne med mig selv. Det var vanskelig, men der var ingen annen utvei, jeg måtte, og jeg fikk da klart se mine egne synder. Jeg som mente folkene måtte være fredelige mot hverandre, jeg skjønnte dette var helt nyttesløst når man ikke levet i fred selv. Nu har jeg gitt mitt liv til Gud, og kan leve fredelig og i forståelse med de mennesker jeg arbeider sammen med, og jeg ser dette som den eneste utvei av det kaos verden nu er oppe i.

— Vi har nu hørt en fra arbeiderpartiet, uttalte redaktør Ramm efter dette vidnesbyrd, nu skal vi høre

et medlem av Fedrelandslaget.

Cand. jur. T. Larsen, Moss, besteg så prekestolen. Han var nokså arrogant, sa han, og en temmelig selvbevisst akademiker. Han var optatt av sitt studium, og av tidens mange problemer. Han mente man måtte finne løsningen ved tenkning, men holdt alltid sitt private liv utenfor i sine artikler og i sine uttalelser, og nevnte ikke at det ikke stemte overens med hvad han fremholdt. Han fikk en innbydelse til Gjeilo, og reiste opover for å studere denne interessante bevegelse. På reisen opover hadde han følge med en Osloadvokat, og de to hadde tatt hverandre i hånden på at de ikke skulde la sig dupere, de skulde huske de var akademikere og åndsmennesker, og ikke la sig påvirke av nogen massesuggesjon. Til å begynne med fant han opholdet på Gjeilo morsomt og underholdende, der var dannede og åndfulle mennesker. Men efterhvert opdaget han at de hadde noget som han manglet, og han så den kraft og reinsning som det er i en kristens liv. På de første møter satt han på en av de fremste benker, men efterhvert flyttet han sig lenger tilbake, og tilslutt gikk han en aften en tur for å tenke over hvad han skulde gjøre. Han måtte ta et valg, han visste hvad det kostet, at det betinget full overgivelse, men han tok valget og valgte å overgi sig til Gud. Da han kom tilbake traff han advokaten og fortalte at han ikke hadde kunnet holde det løfte de hadde gitt hverandre på toget opover, og det viste sig at det

var gått på samme måte med advokaten. Men ingen av dem hadde angret på dette.

Et hollandsk ektepar vidner.

Neste taler var den unge hollender Van der Wyck, som talte på engelsk med o.r.sakfører Prydz som tolk. O.r.sakfører Prydz var også tolk for de øvrige utenlandske talere.

Van der Wyck fortalte at han og hans hustru ba sammen og lyttet til Gud. Han hadde fått ordre fra Gud om å bekjenne sine sorreste tanker, og han gjorde det, med det resultat at han blev kvitt dem.

Mrs. van Wyck talte så i tilslutning til sin mann. Hun trodde ikke noe særlig på Oxfordbevegelsen da hun første gang hørte om den for 10 år siden, men så opdaget hun at der var en mengde gale ting i hennes indre, men hvis man lytter til Guds vilje så blir livet et eventyr. Min mann og jeg har funnet at når vi sammen lytter til Guds stemme, så er det en virkelig ekteskabelig lykke. Vi har funnet at den eneste lykke er å være helt ærlige mot hverandre.

Stud. teol. Haslund

hadde vært redd folk skulle få vite om at han ikke var det minste bedre enn andre mennesker, enda han studerte teologi ved Menighetsfakultetet. Han trodde på Gud, men livet fikk ikke den verdi det skulle ha. En dag var det som Gud sa til ham han skulle reise til Høsbjør. Tidligere mente han å ha sett Kristus, å ha sett nåden, men han hadde ikke sett sin egen synd. Da han fikk se at hans egen synd, hans egen svakhet, kunde tas bort, da blev han lykkelig. Man skal ikke bare sitte og folde hendene og si jeg er glad, jeg er frelst, men man skal gå til menneskene og bekjenne sin synd.

Red. Ramm utalte at Oxfordbevegelsen i Norge hadde valgt korsfarersangen «Deilig er jorden» som sin spesielle melodi, og oppfordret at alle var med å synge to vers av denne. Dette var det eneste som blev sunget under hele møtet.

En amerikansk lærerine,

Mrs. Johnes, uttalte: Den kristne revolusjon er nu begynt i dette land, det er et bluss som ingen kan slukke. Det betyr at Bergpredikenen skal komme istedet for enhver annen filosofi. Det er ikke noen her som ikke har ansvar for hvorvidt denne kristne revolusjon skal lykkes her i landet.

Stud. teol. Konrad Svendsen:

å bli kvitt dem. Jeg skilte for skarpt mellom store og små synder, men hadde i mitt hjerte begått mange store synder. For Gud er det det samme om man myrder et menneske i sitt hjerte eller om man gjør det i virkeligheten. Derfor må man ha kontroll over sine tanker, men det kan man ikke få uten Guds hjelp. Jeg takker Gud hver morgen for at jeg er kommet inn i dette liv så tidlig at jeg ennå har livet for mig. Det er et rikt og spennende liv.

Efter at red. Ramm hadde sagt noen ord om det sterke inntrykk man fikk av at ungdommen var med i Oxfordbevegelsen, holdt lærer i engelsk ved universitetet i Oslo,

Mr. Jayne, et lengere foredrag. Han talte på norsk. Han hadde en 4-dobbelt forbindelse med Oxford, sa han, han var født i Oxford, hadde studert i Oxford, hadde truffet sin norske hustru i Oxford, og var med i Oxfordbevegelsen. Det var av nød han var gått på oxfordbevegelsens møter i Oslo. Han hadde alltid vært et kristent menneske, men han var ikke fornøiet, og han var for alvor begynt å tenke: Bærer det opover eller nedover. Han hadde alltid hatt meget imot at man skulle skrive, men oxford hadde lært ham hvad synd egentlig var, det er alt som skiller en fra Gud eller en ens medmennesker.

Den åndelige revolusjon er begynt ved universitetet, den er kommet så langt at flere av professorene er forvandlede mennesker. Vi har sluttet oss sammen og bestemt oss til at dette skal vi fortsette med, så universitetet kan sende ut over landet unge mennesker som kan arbeide aktivt for dette. Og vi vet at en rekke studenter ved de forskjellige fakulteter er forvandlet og går inn for dette.

Halvor Mustad, Oslo,

fortalte at kristendom for ham bare var et tomt ord da han møtte Oxford på Høsbjør, og overga sitt liv til Gud. Han hadde i de 3 måneder som nu var gått merket en nny kraft i sitt liv. Fra å mene at kristendommen var noe man kunde dø på, hadde han funnet at det var noe å leve på. Det er vanskelig å beskrive den lykke man føler når man er omvendt til Gud, men det er alle givet å få den lykke når man bare vil ta skrittet.

Ingeniør Moltke Hansen

hadde gått på Den tekniske fagskole i Porsgrunn og hadde som glad tekniker ofte vært i Skien

gelsen av «Fader Vår».

Møtet i Metodistkirken.

Også Metodistkirken var fullt besatt til møtet som blev holdt der for dem som ikke slapp inn i Skiens kirke. Møtet blev ledet av advokat Borchgrevink. Talerne var for en stor del de samme som talte i Skiens kirke.

En rekke møter av Oxford-teamet i Skien.

Endel av de tilreisende reiste tilbake igår aftes og resten forlater byen i aftes.

De tilreisende medlemmer av Oxford-teamet har utfoldet en livlig virksomhet både lørdag og igår. Der er holdt en rekke houseparties likesom en lang rekke visitter er avlagt hos enkeltpersoner omkring i byen. Til Grand Hotell, hvor de fleste bor har det vært stort innrykk av folk som har villet tale med teamet.

Lørdag og igår har det vært holdt houseparty hos fru sogneprest Seip, fru Borgen, fru Skjelbred, agent Hvidsten, fru kontorchef Johansen, fru baneinspektør Rode, lærerinne frk. Hjørdis Nielsen, godseier Løvenskiold, direktør Bødtker og redaktør Sandvig.

Selnes vilde ikke ta imot Oxford!

Igår var fem av teamets medlemmer på besøk i fegslet og talte med fangene. De fleste av fangene fikk man i tale, men Anker Selnes nektet ethvert besøk.

Videre deltok medlemmer av teamet i et møte i Frelsesarmeen, ved gudstjenesten i Gjemsø kapell, Skiens kirke og Gjerpens kirke. Lørdag holdtes et møte med studenter på Latinskolen. I eftermiddag holdes et møte med Frelsesarmeens officerer hos major Sannes og møte i Metodistkirken for mødre og i Frimurerlosjen for handelens menn i Skien og Porsgrunn. Til dette møte har arbeidsgivere og arbeidsledere adgang og er velkomne.

Endel av teamet forlot byen igår efetremiddag og resten reiser med attoget idag.

eneste som blev sunget under hele møtet.

En amerikansk lærerine,

mrs. Johnes, uttalte: Den kristne revolusjon er nu begynt i dette land, det er et bluss som ingen kan slukke. Det betyr at Bergpredikenen skal komme istedet for enhver annen filosofi. Det er ikke noen her som ikke har ansvar for hvorvidt denne kristne revolusjon skal lykkes her i landet.

Stud. teol. Konrad Svendsen:

Da jeg traff Oxford møtte jeg mennesker som hadde seir i sitt liv, som hadde svar på spørsmålet: Hvordan lever vi på beste måte? Og de hadde en glede som jeg ikke hadde. Og de behøvet ikke å jage etter gleden — den var der som en jevn strøm under det hele. Og de hadde en plan om å forvandle verden. Jeg hadde vært inom de aller fleste politiske partier, men jeg så at det de vilde var det samme som å gi et sykt legeme hodepinetabletter. Oxford var noe annet — de gav nytt liv. Jeg valgte de nye, og har nu selv fått være med å pumpe nytt blod i det gamle legeme. Nu har jeg funnet maksimum av liv — et liv som er verd å leve. Kristendommen er ikke som jeg før trodde en religion bare for gamle menn, jeg hadde lyst til å si den er først og fremst ungdommens religion. Ungdommen under Guds ledelse er landets redning.

En ung Oslodame på prekestolen.

Frk. Else Marie Koren, en ganske ung Oslodame, fortalte at hun hadde vært meget stolt av sin intelligens, og hun hadde funnet at der ikke kunde eksistere noen Gud. Hun skjønnte at gamle mennesker måtte ha noe å holde sig til, men hun var sikker på at hun selv aldri vilde bli religiøs. Hun syntes igrunnen religion var nokså dumt, tenk å tro på slikt!

Men nu vet jeg at Gud eksisterer, han taler til mig hver dag. Om noen for kort tid siden hadde sagt til mig at jeg idag skulde tale på prekestolen i Skiens kirke så vilde jeg si mannen var gal. Men nu er jeg strålende lykkelig over at det er så. Jeg trodde jeg ikke hadde nogen synder, men så la Oxford frem for mig de 4 absolutter — absolutt ærlighet, absolutt renhet, absolutt uselviskhet og absolutt kjærlighet. Jeg mente jeg hadde overholdt alle 4 ganske godt, men det kom av at jeg sammenlignet mig med andre mennesker. Det nytter ikke overfor Gud å si at andre er værre. Gud spør: Hvad gjorde du! Vi har ikke noget med hvad andre mennesker gjør. Jeg har funnet at jeg er blitt helt ut fri ved Oxford, jeg har funnet at jeg har feil, og Gud har hjulpet mig til

sitt liv til Gud. Han hadde i de 3 måneder som nu var gått merket e nny kraft i sitt liv. Fra å mene at kristendommen var noe man kunde dø på, hadde han funnet at det var noe å leve på. Det er vanskelig å beskrive den lykke man føler når man er omvendt til Gud, men det er alle givet å få den lykke når man bare vil ta skrittet.

Ingeniør Molkte Hansen

hadde gått på Den tekniske fagskole i Porsgrunn og hadde som glad tekniker ofte vært i Skien og hvis noen da hadde sagt at han engang skulde preke i Skiens kirke vilde han tatt det som en stor spøk. Forretningsfolk og ingeniører har lett for å bli hårde folk, og taleren, som var både ingeniør og forretningsmann, var glidd meget langt ut. Han hadde måttet flyttet fra byen med deres farer og fristelser, og hadde tatt ophold på landet. Heldigvis bodde han i nærheten av Hørbjør, og kom til å besøke dette under møtene der. Han hadde ikke vært der et kvarter før Loudon Hamilton kom og tok ham i armen, og begynte å snakke med ham. Molkte Hansen fortalte ham hvordan han hadde det, og Hamilton sa at de måtte ha en samtale under 4 øine. Molkte Hansen hadde ment å fortelle om sine synder, men Hamilton ba ham vente, og begynte istedet å fortelle om sine synder.

Mollete Hansen syntes selv han var en stor synder, men han syntes hans egne synder blev mindre og mindre da han hørte Hamilton fortelle. Dette er hermeligheten ved Oxford, man forteller sine egne synder og gjør det derved lettere for andre å bekjenne sine. Man skal ikke bekjenne bare til ett menneske ller til Gud, man skal bekjenne til flere mennesker. Først til de som står en nærmest, så til en større krets. Hvis det er nogen man ikke kan nå personlig så må man skrive til dem. Man skal også snakke helt ut med de man har forbindelse med i forretninger og i arbeide. Man må overgi sig helt til Gud, man behøver ikke å vente, hvis man tar en bestemmelse og sier man er villig til å overgi sitt liv til Gud så får man også liv og kraft til å holde det.

Møtets siste taler var

Louden Hamilton.

Han fremholdt religionens veldige rolle internasjonalt. og mente at Norge som et ledd i arbeidet kunde komme til å spille en rolle i den politiske store velsignelse som hadde fulgt bevegelsen nevnte han at man for et par dager siden hadde fått avverget en streik i en liten kystby her i distriktet, og i Oslo hadde man fått istand forlik ved en større fabrikk.

Møtet blev avsluttet med fremsi-

ettermiddag holdes et møte med Frelsesarmeens officerer hos major S a n n e s og møte i Metodistkirken for mødre og i Frimurerlosjen for handelens menn i Skien og Porsgrunn. Til dette møte har arbeidsgivere og arbeidsledere adgang og er velkomne.

Endel av teamet forlot byen igår etfremiddag og resten reiser med attoget idag.